

25.6.2024 6. helluntain jälkeisen viikon tiistai

Systemaattinen roomalaskirjeen lukeminen epistolana on loppunut ja siirrymme 1. Korinttilaiskirjeeseen. Roomalaiskirjeestä luetaan vielä jonkin aikaa lauantaisin ja sunnuntaisin.

Päivän epistola

”Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoliksi kutsuttu, ja veli Sostenes tervehtivät Korintissa olevaa Jumalan seurakuntaa, Kristuksen Jeesuksen pyhittämiä, Jumalan kutsumia pyhiä sekä kaikkia, jotka eri seuduilla, missä asuvatkin, huutavat avukseen Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä samoin kuin me. Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille. Minä kiitän aina teidän tähtenne Jumalaani siitä armosta, joka teille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa. Hänen yhteydessään te olette saaneet kaikkea rikkautta, niin tietoa kuin puhetaitoakin. Sanoma Kristuksesta on juurtunut lujasti teihin, ja teillä on armolahjojen koko rikkaus odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymistä. Jumala on myös vahvistava teitä loppuun saakka, niin ettei teissä ole moitteen sijaa Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemisen päivänä. Jumala on kutsunut teidät Poikansa Kristuksen Jeesuksen, meidän Herramme, yhteyteen, ja hän pysyy sanassaan.” (1. Kor. 1: 1 – 9)

Kirjeen alku noudattaa perinteistä kaavaa. Sanan ”apostoli” käyttö korostaa Paavalin asemaa Kristuksen lähettiläänä. ”Jumalan seurakunta” on osittain ongelmallinen sanonta. Kreikkalainen kantasana on ekklesia ja se voidaan eri tilanteissa kääntää eri tavoin. Lisäksi sanan käyttö voi kehittyä jonkin henkilön ajattelussa. Sana voi tarkoittaa: erilleen kutsuttua joukkoa, väkijoukkoa, kansankokousta, Israelin kansaa tai seurakuntaa, kristillistä seurakuntaa, kokonaisuutena kirkkoa tai jumalanpalvelukseen kokoontunutta joukkoa.

”Jumalan kutsumia pyhiä” tarkoittaa sitä joukkoa, jonka Jumala on erottanut (muista). Se ei merkitse pyhyttä siinä mielessä, että he olisivat synnittömiä, vaan sitä, että Jumala pyhittää heitä. Heidän tulee käyttää hyväkseen sitä mahdollisuutta, mikä heille on annettu (katso 1. Tess. 4: 3 – 7).

”Sekä kaikkia, jotka eri seuduilla, missä asuvatkin, huutavat avukseen Herramme Jeesuksen, Kristuksen nimeä” voidaan selittää eri tavoin. Todennäköistä on, että Paavali halusi korostaa korinttilaisille sitä, että he eivät ole ainoita kristittyjä. Se voi sisältää myös ajatuksen siitä, että eri paikoissa olevilla olisi ”kotikirkkoja”, siis seurakuntia, jotka kokoontuvat jonkun kotona.

Jae 3 sisältää perinteisen apostoli Paavalin kirjeissä olevan rauhantoivotuksen. Paavalin kirjeitä luettiin seurakuntien kokouksissa ja sen takia tämä rauhantoivotus kuuluu tähän. Se on osa jumalanpalvelusta.

Jakeet 4 – 9 sisältävät Paavalin kirjeiden tavallisen kiitoksen Jumalalle. Paavalin kiitollisuuden perusta on siinä armossa, minkä Jumala on antanut meille Kristuksessa. ”Olette saaneet kaikkea rikkautta, niin tietoa kuin puhetaitoakin.” Tässä Paavali epäselvällä kehumisella moittii korinttilaisia. Muita yhteisöjä Paavali kehuu paljon vuolaammin kertoen armon saaneen aikaan uskoa, toivoa ja hyväntekeväisyyttä (1. Tess. 1: 3), uskoa (Room. 1: 8) tai osallisuutta evankeliumin levitystyössä (Fil. 1: 5).

”Sanoma Kristuksesta on juurtunut lujasti teihin, ja teillä on armolahjojen koko rikkaus odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymistä”. Teksti ei mainitse, kuka on juurruttanut sanoman Kristuksesta. Se tulee ymmärtää niin, että se on Jumalan toiminta. Teksti jättää kertomatta erään asian, mikä tulee ilmi kokonaisuudesta. Korinttilaisilla on kaikki, mutta he eivät näe tekevän mitään. He ovat keskittyneet nykyhetkeen, eivät tulevaan, niin kuin pitäisi. Jeesuksen Kristuksen ilmestyminen merkitsee tämän maailman ajan loppumista, Jeesuksen toista tulemistä ja taivaan valtakunnan ajan alkamista.

Kun jakeessa kuusi passiivisesti kerrottiin, että Jumala juurrutti sanoman Kristuksesta, niin nyt Jumalan toiminta ilmoitetaan aktiivisessa muodossa: ”Jumala on myös vahvistava teitä loppuun saakka.” ”Ettei teissä ole moitteen sijaa” on siis Jumalan toiminnan ansiota.

Jumala ei hylkää meitä, sillä ”hän pysyy sanassaan”. ”Jumala on kutsunut teidät” toistaa aikaisemmin olleen sanonnan: ”Jumalan kutsumia”. Meidät on kutsuttu ”Kristuksen Jeesuksen, meidän Herramme, yhteyteen”. Heidän yhteytensä Kristukseen, olemisensä yksi ruumis, korostuu eukaristiassa (1. Kor. 10: 16 – 17) eli ehtoollisen sakramentissa.

Päivän evankeliumi

”Jeesus esitti heille toisen vertauksen taivasten valtakunnasta: ”Mies kylvi peltoonsa hyvää siementä. Mutta kun kaikki nukkuivat, hänen vihamiehensä tuli, kylvi vehnän sekaan rikkaviljaa ja meni pois. Kun vilja nousi oraalle ja alkoi tehdä tähkää, rikkaviljakin tuli näkyviin. Työmiehet menivät silloin isäntänsä luo ja sanoivat hänelle: ”Herra, etkö sinä kylvänyt peltoosi hyvää siementä? Mistä siihen on tullut rikkaviljaa?” Isäntä sanoi heille: ”Se on vihamieheni työtä.” Miehet kysyivät silloin

häneltä: ”Tahdotko, että menemme kitkemään sen pois?” ”En”, hän vastasi, ”te voitte rikkaviljaa kootessanne nyhtää sen mukana vehnäkin. Antakaa niiden kasvaa yhdessä elonkorjuuseen asti. Kun sen aika tulee, minä sanon korjuuväelle: Kootkaa ensin rikkavilja ja sitokaa se kimpuiksi, että se poltettaisiin. Mutta vehnä korjatkaa aittaani.” (Matt. 13: 24 – 30)

Ennen tätä evankeliumia Matteuksella oli kylväjävertaus ja sen selitys. Siinä kylvö hyvään maahan toi hyvän sadon. Nyt Matteus osoittaa, että siinä hyvässäkin maassa voi olla rikkaviljaa. Tämä johtuu vihollisesta (Saatanasta), joka koettaa houkuttaa ihmisiä pois pelastuksen tieltä. Kylväjä on Ihmisen Poika, hyvä siemen tarkoittaa hyviä ihmisiä tai aikomuksia. Rikkavilja tarkoittaa joko harhaoppeja tai huonoja aikomuksia jotka ovat Saatanan aikaansaannosta. Nukkujat voivat tarkoittaa niitä, jotka laiskuutensa takia päästävät väärät ajatukset seurakuntaan tai osallistuvat niihin. Korjuumiehet ovat enkeleitä.

Tälle Matteuksen vertaukselle ei löydy vastaavaa muista evankeliumeista. Tutkijat ymmärtävät asian niin, että Matteus on kirjoittanut uusiksi Markuksen vertauksen itsestään kasvavasta viljasta (Mark. 4: 26 – 29). Matteus on laatinut myös tähän vertaukseen vertauskuvallisen selityksen, joka ei ole meidän tämän päivän tekstissämme (kts. Matt. 13: 36 – 43). Todennäköinen syy tälle uudelleen kirjoittamiselle ja selitykselle on Matteuksen seurakuntien tilanne evankeliumin kirjoittamisen aikana. Vertaus kertoo taivasten valtakunnasta.

Mies on talon isäntä ja työmiehet ovat hänen ”orjiaan”. Nämä kauhistuvat rikkakasveista. Isännän vastaus: ”Antakaa niiden kasvaa yhdessä elonkorjuuseen asti” on kertomuksen tärkein sanoma. Tässä korostetaan kärsivällisyyttä ja suvaitsevaisuutta. Jos harhaoppiset tai väärintekijät erotettaisiin väkisin seurakunnasta, samalla kärsisivät myös oikein toimivat seurakuntalaiset. Tekstin lopussa rikkaviljan ja vehnän käsittelyssä on neljä kohtaa, mitkä viittaavat jollain tapaa keräämiseen tai kokoamiseen. Tutkijat ajattelevat tämän ”kokoontumisen” jollain tavoin liittyvät Matteuksen perustamiin seurakuntiin. Rikkaviljan sitominen kimpuiksi voisi olla harhaoppisten voiman sitomista, tekemistä voimattomiksi. Sitten rikkavilja poltetaan. Vehnä kerätään aittoihin ilman sitomista.